

Wilbert Huls
10 augustus 2006

Intro

In 1997 sloeg Mercedes een nieuwe weg in. Vanaf dat moment werd naast de bekende grote sedans en stations de A-klasse leverbaar. Na enkele opstartproblemen vanwege vervelende elanden, heeft Mercedes het autootje toch aardig aantrekkelijk weten te maken, want er werden er uiteindelijk toch gemiddeld zo'n 3000 per jaar aan de man gebracht in Nederland. In 2004 kwam de opvolger die voortborduurde op hetzelfde concept: een kleine auto, vooral gericht op het vervoer van personen. (Overigens dit keer vergezeld door een 3-drs broer) Rijtesten.nl nam de 180 CDI mee voor een ritje.

Het exterieur

De grote lijnen zijn herkenbaar van de vorige A-klasse, maar toch is deze auto weer echt anders. De gebruikte vormen zijn scherper en meer uitgesproken. Hierdoor oogt deze nieuwe toch wat vlotter dan zijn voorganger. Met name de spitse koplampen, de soepeler vanuit de voorruit lopende daklijn en de vouw in het plaatwerk aan de zijkant dragen daaraan bij. Achteraan loopt ruit niet meer om de hoek en zijn de lichten wat fantasierijker vormgegeven.

Deze avantgarde-uitvoering voorziet de auto nog van sportieve velgjes en mistlampjes met een verchromde ring. Beide onderdelen geven de auto toch net even wat extra karakter.

Het interieur

Het interieur is er ãn van een donker soort. Het dashboard, de deuren, de vloerbedekking, de stoelen... alles is in een donkergrijze, haast zwarte toon uitgevoerd. Een lichtere kleur strip langs de middenconsole en het deels lichtgrijs geweven zitgedeelte van de stoelen geven samen met wat chromen accenten de enige afwisseling. Het komt allemaal heel degelijk over, maar ietwat saai is het helaas ook wel.

Het komt overigens niet alleen degelijk over, maar dat is het ook daadwerkelijk, want de afwerking is er ãn van een subliem niveau. De gekozen, hoogwaardige materialen zijn perfect verwerkt en sluiten overal goed aan. Zelfs tussen materialen van een verschillend soort is geen scheve naad te ontdekken.

Mercedes-Benz A-Klasse A180 CDI CVT Avantgarde

Op het dashboard is alles logisch ingericht en alle knoppen en hendels zijn snel gelokaliseerd. Behalve Ã©Ã©n: de bediening van de ruitewissers. Toen tijdens de rit de eerste druppels vielen en de regensensor nog niet ingreep, heb ik me suf gezocht, want er zat geen hendel rechts achter het stuur, zoals ik van de meeste auto's gewend ben. Uiteindelijk bleek dat hij gewoon als draaiknop aan de richtingaanwijzers was bevestigd, maar de bediening vond ik toch zelf niet erg handig. Al moet ik bekennen dat dat deels ook met gewenning te maken kan hebben.

De stoelen zitten goed. Stevig, maar niet te hard. En je wordt goed vast gegrepen door de vorm van de stoel. Daarnaast vond ik de combinatie van leder(look) met een kunststof-achtig aanvoelende stof erg prettig, met name ook omdat de zitting hierdoor wat stroever werd. Jammer was dat de zitting niet zo heel erg lang was, waardoor ik een minder prettige houding aan moest nemen als ik wilde dat mijn benen goed ondersteunt werden. Ook de elektrische stoelverstelling miste ik wel in een uitvoering als deze. Achterin zit je eveneens goed en je hebt zelfs een zee van ruimte. Hoofd en benen zullen zelfs bij langere mensen niet in contact komen met onderdelen van de auto en dat is in deze klasse toch wel een prestatie. En toch is dan de bagageruimte met 435 liter nog best aardig.

Het rijden

De geteste A-klasse is voorzien van de 180 CDI motor met CVT. Oftewel Continu, Variabele Transmissie. Kortweg zou je het kunnen omschrijven als een automatische versnellingsbak, maar daar doe je het systeem toch wat mee te kort. Het is geen bak

met 4, 5 of meer versnellingen die automatisch geschakeld worden bij een bepaald toerental, maar er is sprake van een duwband die op 2 conisch gevormde wielen loopt. Daardoor heb je dus geen overgang van het ene naar het andere tandwiel, maar kan de band 'al glijdend' over een grotere of kleinere diameter draaien. In het rijden ervaar je dit doordat je geen overgangen voelt van de ene naar de andere versnelling, want die zijn er dus niet. Daarnaast merk je dat bij een gelijkmatige acceleratie het toerental constant blijft en dat is een erg vreemde gewaarwording. Mocht je toch even pittig willen versnellen dan laat de automaat het aantal toeren toch even flink klimmen om meer vermogen beschikbaar te hebben. Met behulp van het C/S-knopje kun je kiezen voor de standaard afstelling of de comfortabele afstelling. De laatstgenoemde stand zorgt voor soepeler weggrijden, meer tractie en vroeger opschakelen en is daarmee ook geschikt als sneeuw- of winterstand. De bak was ook nog handmatig te bedienen, door in de Drive-stand de pook naar links of rechts te bewegen. Op zich prettig als je toch even zelf de touwtjes in handen wilt hebben, maar het handmatig schakelen verloopt wel heel onnatuurlijk, waardoor je toch weer gauw geneigd bent op de volledige automaat over te gaan. Dit komt doordat de links/rechts beweging niet echt praktisch is. Een voor/achter beweging, zoals je deze vaker ziet, is gevoelsmatig handiger. De motor lijkt met 109 pk voldoende in huis te hebben voor pittig rijgedrag, maar toch valt dit nog wel wat tegen. De auto is, ondanks zijn compactheid, toch nog 1280 kg in lege toestand. Maar eerlijk gezegd lokt deze auto ook niet uit tot dit soort rijgedrag. Je zit in een degelijk interieur en je hebt een fantastische automaat die je comfortabel van A naar B brengt. Neem daarbij dat je (ook in de sportstand) nauwelijks rijwind, motor- of rolgeluiden kunt waarnemen en je verkeert in een oase van rust. Dus dan is het heerlijk om ook je rijstijl op een bijpassende manier aan te passen. Ook het sturen gaat makkelijk, maar is niet gevoelloos. Je kunt de bochten precies aansnijden of je nu hard of zacht erdoor gaat. Ook wanneer je een bijzonder verrichting moet doen als bijvoorbeeld keren, merk je dat de hele auto er voor gemaakt is om het de bestuurder zo aangenaam mogelijk te maken. Zo gemakkelijk, zo perfect.... heerlijk!

Slot

Mercedes-Benz kent de kneepjes van het vak en bereikt in haar techniek haast de perfectie waar ze ongetwijfeld naar streven. De afwerking is goed, het ontwerp is bijtijds, het rijden gaat goed. Een logische conclusie lijkt dat ieder persoon die wel van

Mercedes-Benz A-Klasse A180 CDI CVT Avantgarde

comfortabel rijden houdt in een Mercedes rijdt...

En toch valt dat dan wel weer tegen, maar de reden is simpel. 2 woorden: de prijs. Voor dit compacte autootje in deze uitvoering, hoe leuk ook, moet je een lieve som neerleggen van maar liefst 36.794 euro. En dan kun je de configuratie nog uitbreiden met parkeersensoren, lendensteun, elektrische stoelverstelling, verwarmde stoelen, sportstoelen, aut. dimmende binnenspiegel, navigatiesysteem, inklapbare buitenspiegel, xenon en een inbraakalarm. Maar daar moet je dan al wel weer even bijna 8000 euro extra voor meenemen. En natuurlijk zitten hier accessoires tussen die niet iedereen nodig heeft, maar voor bijna 37.000 euro hadden ze er toch al wel bijgekund.

Kortom, als geld geen issue is, kun je een leuke, technisch hoogstaande auto prima bij Mercedes halen. En als je niet zozeer om motorvermogen en uiterlijke bling-bling als velgen en metallic lak geeft, kun je er ook eens gaan kijken voor de A150 Classis, want die begint al op 22.950 euro. Maar zit je toch wat krapper bij kas en heb je wel hoge eisen, dan zal deze A-klasse waarschijnlijk van het lijstje geschrapt moeten worden.

Plus

- + Onberispelijke afwerking
- + Ruimte voor- en achterin
- + Vernuftige Automaat

Min

- Korte stoelzitting
- Ruitenwisperbediening
- Prijs